

Des de denunciar el genocidi fins a qüestionar al sistema: un anomenat a l'acció global de la joventut

Després de dues setmanes de l'acampada en la Universitat de Barcelona, la magnitud dels objectius dels estudiants posa de manifest el problema de les institucions internacionals en un moment de dubtosa fe en el sistema global actual.

Des del 6 de maig, l'edifici històric de la Universitat de Barcelona (UB) ha estat ocupat per un campament en solidaritat amb Palestina, seguint l'ona internacional de mobilització social en les universitats. En una reunió del claustre extraordinari de la prestigiosa universitat el 8 de maig, es va presentar una moció per part de les organitzacions Universitats amb Palestina i el Grup Palestina UB. La moció demanava un alto-el-foc, així com exigia que la UB reconegués i condemnés el genocidi, l'ocupació colonial i l'apartheid contra la població palestina. També demanava a la universitat que trenqués llaços amb institucions acadèmiques israelianes i demandava a la Generalitat de Catalunya i al Govern d'Espanya que fessin el mateix.

La moció va ser aprovada amb 59 vots a favor, 23 en contra i 37 abstencions, un gran pas endavant. Però la moció ara enfronta una major aprovació per part

del govern de la UB, que actualment està trobant resistència. El massa familiar sentit de promeses buides flota en l'aire. I fins que el govern prengui mesures concretes, el campament romandrà en el seu lloc i continuarà intensificant la pressió.

El risc potencial de desallotjament el diumenge 12 a causa de les eleccions al Parlament de Catalunya es va dissipar gràcies a les negociacions que van assegurar que els acampadors i votants poguessin continuar com de costum en els seus respectius costats del rectorat, amb panells instal·lats en el saló de votació per a ocultar les botigues darrere. En comparació amb la perturbadora repressió per part de la policia i sovint tropes militars contra manifestants estudiantils pacífics en altres campaments, especialment als EUA i Amsterdam, l'ambient en el campament de la UB roman tranquil. Dins d'aquest context, sorgeix la pregunta "i ara què?".

Els objectius del campament són ambiciosos i encara hi ha molt per aconseguir. Els participants han descrit aquest moviment com una punta de llança per a abordar molts altres problemes de drets humans a tot el món. Els campaments creen una oportunitat per a denunciar altres genocidis que no estan rebent la resposta mediàtica que deuen, com a Sudan, Etiòpia o el Congo. De fet, un membre de l'acampada és responsable d'organitzar xerrades i ha estat tractant de posar-se en contacte amb la comunitat sahrauí. Com ell va assenyalar, "són casos anàlegs ja que són dos dels únics pobles sense estat que estan sofrint un genocidi", i és important destacar que "la comunitat internacional ha abandonat a aquests pobles". També va reconèixer els vincles cada veg-

-ada més forts entre els estats marroquí i israelià, que són còmplices en mètodes de neteja ètnica, ocupació territorial i per tant violació del dret internacional.

El moviment va més enllà de denunciar les atrocitats de les guerres per a també defensar els drets democràtics de les nostres societats i "aixecar-nos en contra de totes les injustícies que hi ha en el món i sobretot per a aixecar-nos en contra dels nostres propis governs que són els que els impulsen". La deterioració dels suposadament forts valors morals a Europa i els Estats Units està portant a estudiants de tot el món a advocar per millors condicions de vida per a totes les persones, especialment grups marginats com la comunitat

LGBTQ+, migrants, persones econòmicament desfavorides i dones.

Els manifestants criden als sindicats de treballadors a unir-se a la seva lluita, aclarint que massificar a la major quantitat de persones possible és necessari per a garantir que aquest moviment continuï. Un participant va destacar la importància dins d'Espanya, dient "no volem que el nostre govern financi un genocidi en Palestina, però tampoc volem que ens pugin els pressupostos militars que militaritzin les fronteres com ha estat fent el govern espanyol, que li ha cedit un port a l'OTAN i que va declarar la immigració com a amenaça híbrida". Encara que el govern d'Espanya ha adoptat una postura progressista en comparació amb altres líders europeus, en declarar recentment els seus plans per a reconèixer oficialment l'estat de Palestina, Espanya continua enviant armes a Israel. El sentiment que les declaracions d'institucions acadèmiques, polítics i líders mundials són meres "paraules buides" ressona una vegada més entre els manifestants.

Aquests moviments també plantegen la qüestió del canvi de sistema. I per a la gran majoria dels quals acampen, es necessita una transformació universal i major. Les atrocitats que estem presenciant en Palestina no existeixen en el buit. Són resultat del marc existent, en un món en el qual actualment uns pocs actors elits amb accés al poder i al capital el dominen. En aquest sentit, la repressió de tota

mena de drets humans a través d'ideologies de gènere, raça o classe està sustentada pel sistema vigent. En paraules d'un manifestant; "si no acabem amb el sistema capitalista, totes les barbaritats que vivim es continuaran repetint". No obstant això, encara que el nostre sistema competitiu contemporani clarament augmenta la desigualtat i la fragmentació, la qual cosa al seu torn impedeix la pau i l'estabilitat globals, les potencials alternatives són difícils d'imaginar, i molt menys de convertir en realitat.

Dins d'aquest context, el paper de les institucions internacionals es torna ambigu. ¿La frustració cap als líders i governs també s'estén a les nostres organitzacions transnacionals? La resposta és un clar sí. Alguns participants del campament senten tanta falta de confiança i esperança en aquestes organitzacions que descarten la seva utilitat per complet. Una vegada més, l'argument torna a una crítica del sistema, segons el qual entitats com l'ONU, la CIJ o l'OMC s'estableixen sobre ideologies imperialistes occidentals que aprofundeixen encara més les desigualtats mundials.

Els 5 membres permanents del Consell de Seguretat de l'ONU; França, Anglaterra, els EUA, Rússia i la Xina, són els únics estats amb el poder de veto. Sota aquest sistema, és extremadament difícil que es produeixin canvis reals en estats els interessos dels quals no s'alineen amb els dels membres permanents. La incapacitat del Consell de

de Seguretat per a respondre eficaçment als xocs globals s'ha tornat cada vegada més evident després de les escalades a Gaza, així com considerant la guerra en curs a Ucraïna o els conflictes interns a Sudan i Myanmar.

Això no lleva el fet que l'ONU mateixa és la principal organització per a la defensa de la pau, la seguretat i els drets humans, i la institució més valuosa a proporcionar una brúixola moral global. Un participant del campament va coincidir amb aquesta opinió, aclarint que "el secretari general Antonio Guterres ha pres accions a favor del poble palestí i apunta al fet que el que està succeint allí és un genocidi". Un altre va afegir que mentre alguns són ràpids per a criticar a les institucions internacionals, "les persones no tenen problema a

referir-se a elles quan serveixen al moviment, per exemple, elogiant la resolució de la CIJ". No obstant això, és clar que tals declaracions i posicions d'institucions respectades són lamentablement incapaces d'efectuar canvis significatius sobre el terreny.

La necessitat d'una reforma democràtica de l'estructura de l'ONU és evident, i de fet es discutirà com una prioritat en la Cimera Mundial per al Futur al setembre de 2024. La prometedora iniciativa proposada pel secretari general en la Nova Agenda per a la Pau crida a augmentar la filiació de membres permanents i no permanents per a crear un Consell de Seguretat que sigui més representatiu de les realitats geopolítiques actuals. A més, cerca modificar l'ús del veto amb l'esperança de limitar les atrocitats massives.

Font: El Punt Avui

Una reforma d'aquest tipus no és tasca fàcil i requereix un compromís genuí de tots els Estats membres. Aquells que ja han abandonat la seva fe en tals institucions argumenten que l'acció real i efectiva només pot venir des de baix; actors de la societat civil com la classe treballadora i els estudiants. No obstant això, negar la influència d'altres actors, com les elits dins de les institucions i els governs, també restringeix el potencial de canvi. La frustració cap al sistema d'aquells que rebutgen obertament el potencial de tals institucions pot conduir a una major polarització i fragmentació. La vasta gamma de preferències personals, identitats i ideologies no ha d'afeblir els objectius comuns de tals moviments. Amb un consens d'un objectiu comú, ja sigui un anomenat urgent per a posar fi al genocidi i alliberar Palestina, o una transformació del nostre sistema de governança global per a una acció efectiva, quantes més persones estiguin involucrades, millor.

Amb tot això en ment, hi ha un fort consens en què quan el campament en la UB arribi a la seva fi, aquest moviment no ha de morir amb ell, sinó que la solidaritat i l'organització han de continuar després. L'esforç inicial realitzat per aquests estudiants i organitzacions col·laboradores ha de ser utilitzat perquè no sigui en va. D'aquesta manera, es pot mantenir la pressió contra els estats i empreses que són còmplices de l'estat d'Israel i aquells les polítiques dels quals continuen posant en perill els drets humans a causa de les seves pràctiques capitalistes, imperialistes i extractivistes. No hi ha dubte que es necessita un poderós moviment social global impulsat pels joves per a aconseguir això. Impliqui una gran quantitat de treball i esforç, però és vital i ha estat pendent durant massa temps. Tal canvi brinda una oportunitat per a restaurar la fe en una democràcia que veritablement compleixi amb els seus compromisos.

Hanin Fraser

Universitat Autònoma de Barcelona

Fonts de referència:

Amani Africa Media and Research Services. 'The Summit of the Future and Options for UN Security Council Reform'. 08.02.2024

<https://amaniafrica-et.org/wp-content/uploads/Concept-Note-and-Agenda-High-Level-Seminar-on-%E2%80%98The-Summit-of-the-Future-and-Options-for-UN-Security-Council-Reform.pdf>

Chimni, B. S. 'International Institutions Today: An Imperial Global State in the Making'. *European Journal of International Law*, vol. 15, no. 1, Feb. 2004, pp. 1–37. DOI.org (Crossref),

<https://doi.org/10.1093/ejil/15.1.1>.

Lawson, George. 'The Colonial Origins – and Legacies – of International Organizations'. *The Historicity of International Politics*, edited by Klaus Schlichte and Stephan Stetter, 1st ed., Cambridge University Press, 2023, pp. 49–65. DOI.org (Crossref), <https://doi.org/10.1017/9781009199100.004>.

Soroeta, Juan. Marruecos e Israel, la complicidad de dos estados que violan el derecho internacional. *El Independiente*. 23.07.2023 <https://www.elindependiente.com/internacional/2023/07/23/marruecos-e-israel-la-complicidad-de-dos-estados-que-violan-el-derecho-internacional/>

United Nations. 'A New Agenda for Peace' Our Common Agenda Policy Brief 9. July 2023

<https://www.un.org/sites/un2.un.org/files/our-common-agenda-policy-brief-new-agenda-for-peace-en.pdf>

**Associació per a les
Nacions Unides
a Espanya**
United Nations Association of Spain

JUNY 2024

Publicat per

**Associació per a les
Nacions Unides
a Espanya**
United Nations Association of Spain

Amb el suport de

**Generalitat
de Catalunya**

ANUE no fa necessàriament com a seves les opinions expressades pels seus col·laboradors
